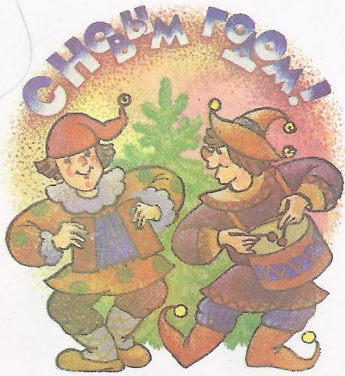

212

Куда 252054

Київ, 54

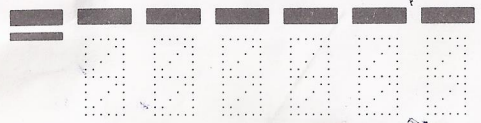
вул. Чкалова

~~д.п.~~ 52 кв 33

Кому Мамяку Володи-
миру Антоновичу

Индекс предприятия связи и адрес отправителя

Винницька обл. Барський р-н ст. Копані
с. Зелене
Андреева Олега Ф.

Пишите индекс предприятия связи места назначения

0123456789

Внимание!
Образец написания цифр индекса:

© Министрство связи СССР, 1988
04.88. 41-55 Цена 1 руб. Художник Л. Похитонова

ПРОСЬБА ПОЗДРАВительНЫЕ ИНОГОРОДНИЕ ПИСЬМА
ПРЯЖАТЬ С АБЛАГОВРЕМЕННО

Изготовлено в Рыжской ф-ке Гознака

Мамі розказувала про 33 рік.
Тоді був страхотливий рік, у дощ
не було нічого, ні корови ні свинки,
тільки старалися люди, щоб
вжити. Сильно ^{чи} був грабівже ^{чи} людей
сховала мама у горизинку пшени
чи під стріху на горизині - знайи-
ли забрали. На село таким два
було, ^{до забування} зараз в їхні діти і онуки
і наверх ^{набуто, що} змінилася власть, то
так само держи ^{бу} людей, як їхні
батьки, сама я з 1936, після голоду наро-
дилася, але батьки, які мужи
були, в з мамині старе фото,
так страшно дивитися, тільки
огі та дрови, а то скелет.
Та я запам'ятала свій вік голоду
та не тільки я, а весь люд, і
що ви думаєте? Ще з тих
33-тих років зять колишнього
грабіжника ^{чи} грабував у 47 році.
Ще він мені запам'ятався,
може більше ви прохив, але,
видно, люди прокляли його,
ви знаєте, я пишу, а у мене
голиця вся нервна система
так розходилася, що аже руки

стали труситися при згадці
за ^{знову} нього, він ^{знову} тата і маму
опять ^{знову} грабував, царство
цілому небесне. А пам'ятано вже
добре сунув у груди. Маму
падала і ^{знову} ^{опять} вставала, бо
він задрів сесь коро 3-4 кіл
зерка. Маму видирали, а
тата спураний лезав у
кати, це був 44 рік. Також
само мама і батько їли
жину картошку ^{жину} зуду, лободу.
Як ^{тільки} могли тільки би дожити,
до жнив, до хліба, до святих
кокосоків. А як хотілося хліба!
Пробачте, я тільки трошки
написала. Прочитайте і
знайте як жила наша богачо-
щас Україна і в 33^{ми} в 46-47^{ми} роках
в голоді, голоді в злиднях нежа-
єнськ. ^{родили} Зате був тов. Сталін, наш
батько дорогий, котрий грабу-
вав Україну, а народ його жинь
цясливо, багата, вже тепер я
трошки витримала, та' вже
і сени немає. ^{жину} Трудів у колгосп,
пробачте трошки мені перв вайвел
будьте здорові, хто прочита.